

OSZCZYRCA (5) *sb m*

oszczyrca (3), **oszczerca** (2); oszczyrca *BielKom* (2), *HistLan*; oszczerca *Calep*, *CzahTr*.

Teksty nie oznaczają ó oraz è; o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

sg N oszczerca (1). ◇ D oszczerca (1). ◇ pl N oszczyrc(e) (3), [oszczercowie].

Sł stp brak, Cn: oszczerca, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

*Ten, kto obmawia, wyszydza, rzuca obelgi; sannio Calep; apinarius, cavillator, ludificator, lusor Cn (5) : Wszak wiem iż ludzki ięzyk mędrzym nie borguie. [...] Ktorych prace gdzie mogli ofzczyrce fzczypáli. *HistLan* F6; *Calep* 944a; Pokaż fię przed ludem fwym który cię gotowym/ Niech ma przeciw ofzczerci [!] Boże moy furowym. *CzahTr* F; [By tám wten czás ofsczercowie Ci fálfiwyi Luterowie/ Przy tych mężoch pániach byli Też by byli fnich ffydzili *MorawRozm* E4, K2].*

*W połączeniach szeregowych (2): Tákież ofzczyrce bezżeńcy/ Wfzytko to náfzy młodzyeńcy/ Pijánice kofterowie/ Mężoboyce y łotrowie *BielKom* D2v, D2v *margin*.*

Synonimy: obmowca, potwarca, szacunkarz, szyderz, wykrętacz.